

Hellre strömlös än maktlös

Annika hade upptäckt att hennes attityd till Eglof Åkesson med tiden hade förändrats. Hon kom på sig själv med att känna något för denne trägne riksdagsman som nästan kunde liknas vid tillgivenhet.

– Konstigt att hon aldrig riktigt hade lagt märke till honom medan han ännu var i livet, tänkte hon och klickade sig fram till hans anteckningar. – En så välinformerad person måste rimligen ha besuttit någon särskild egenskap som gjorde att folk anförtrode sig till honom. Hon rullade skärmbilden tills hon kom till det avsnitt hon hade letat efter och började läsa:

”GP har just varit i morgon-TV och sagt att han är en mycket, mycket känslig person som hatar sammanträden. Jag såg intervjun tillsammans med Hugo som muttrade något om att GP måste tillhöra dessa mänsklighetens hjältar som utan att

blinka väljer ett helt liv i försakelse och smärta bara för att kunna bereda andra glädje. Jag förstår inte riktigt vad Hugo menar, men håller med om att GP kanske borde ha valt en annan bana om han är så känslig som han säger.

Grymtar mer än vanligt

Hugo är förresten också en känslig person. Visserligen har han ju alltid vetat att han aldrig får komma med i regeringen så länge GP är statsminister, men jag märkte ändå att han var lite sorgsen dagarna efter regeringsombildningen. Inte för att han öppet ville erkänna sin besvikelse men han grymtar och gruffar mer än vanligt som igår när han fick ett ovanligt häftigt utbrott:

– Ingen politik har dom. Propositionsförteckningen ser ut som en dagordning i kammarrätten. Och besluten långhalas och försenas. Är det inte typiskt att när dom väl fattar något beslut så vet dom inte ens om det.

Hugo överdriver naturligtvis en del. Jag invände att just TGP-affären ju visade GP:s suveräna politiska intuition. Att kungöra hans avgång som försvarsminister alldeles innan allt exploderade var inget dåligt drag. Men Hugo sa att det var precis tvärtom. Hade GP bara lugnat sig några dagar så hade han ju blivit av med karl'n för gott.

Hugo hade nog gärna själv velat bli försvarsminister även om det inte längre ingår något försvar i jobbet så att säga. Statsministern sa dessutom mer eller mindre öppet att det var just det som var motivet till att BvS fick posten. Kanske vill han att BvS skall meritera sig för att bli energiminister.

– Arbetslöst, försvarslöst, strömlöst. Det är Sverige i ett nötskal efter ett år med GP, säger Hugo. Alla hörde när han viskade det till sin bänkgranne på riksdagsgruppen i eftermiddags och när bänkkamraten lade till 'hopplöst', började folket i de bakre bänkraderna

i andrakammarsalen att fnittra hejd- löst. Statsministerns myndiga uppen- barelse längst fram i salen fick med ens något hopsjunket över sig. Det var som om luften bokstavligen hade gått ur honom.

”
– *Arbetslöst, försvarslöst, ström- löst. Det är Sverige i ett nötskal efter ett år med GP, säger Hugo.* ”

Annika gick ut i köket där tevattnet nu stod och kokade. Hon måttade noggrant upp den stipu- lerade mängden teblad som med ett mjukt frasande gled ner i tekannan. Hon kände sig sugen på något tilltugg och suckade besviket när hon öppnade dörren till en i det närmaste helt tom kyl. Det fick räcka med lite mjölk i tekoppen och Annika gick tillbaka in i sovrummet.

Hon funderade ett slag. – Var det inte i den här vevan som folkpartiet hade bytt partiledare, undrade hon? – Vad visste Eglof om den händelsen?

Inte mycket visade det sig. Annika

rynkade på näsan åt några av Hugos cynismer, som att genmanipulering tycktes vara den enda möjligheten att öka livslängden på kvinnliga politiker i jämställdhetsparadiset Sverige.

Lite längre ner i texten fångade en trebokstavskombination hennes intresse. ”CT har skrivit i DN och förklarat att den gemensamma valutan är ett jakobinskt projekt. Inte för att jag riktigt förstår vad han menar. Men Hugo sade att CT genom sin liknelse hade lyckats få G:s tillstånd att publicera artikeln, eftersom statsministern inte hade varit på det klara med att ordet jakobin är ett skällsord på Riddarhuset.

Som ridderskapets och adelns före- trädare i regeringen talar CT helt enkelt med aristokrater på aristo- kraters vis. Med bönder har han ju aldrig velat tala och de lärde vill inte tala med CT – inte ens på latin. Så när nästan alla hans regeringskolleger har tappat målföret i frågan återstår att föra samtalet med ståndsbröder som Bildt och von Sydow, de enda som har förutsättningar att uppleva hotet om giljotinering som någor- lunda personligt.

Hugo hade frågat finansministern

på gruppmötet om han hade fått se artikeln i förväg och säger sig ha märkt att förställningens skyar hade dragit över EÅ:s panna när frågan kom på tal. Jag påpekade att molnen tycks ha funnits där i åtskilliga veckor, närmare bestämt sedan GP under partiledardebatten lovade bort tio miljarder till kommunerna.

Jag sade också att det var roligt att de kunde räcka till så mycket, både till skolan, vården, de arbetslösa och till sänkta skatter. Hugo höll med och menade att de tio miljarderna var det drygaste han hade sett sedan han senast sprang på GP i korridoren.”

Hellre strömlös än maktlös

Annika smuttade på sin tekopp och undrade om hon skulle ge sig i kast med Eglofs redogörelse för förhand- lingarna om kärnkraftens avveck- ling. Hon beslöt sig för att vänta med den till ett annat tillfälle. Möjligen skulle hon få tid under veckoslutet. Det hade varit en komplicerad historia mindes hon.

Innan Annika slog av datorn hann hon i alla händelser se rubriken ”Hellre strömlös än maktlös”. Hon såg verkliga fram emot helgen.